

Kunstneren i kjent positur på Qual de la Tournelle foran Notre Dame.

Tiller maler i Paris

Eli Anne Tiller på handletur i Rue de Sévigne.

Av ELLEN GRINNEN

— Bonjour Paris, sier billedkunstneren Eli Anne Tiller og trekker fra gardinene i sitt atelier på Cité Internationale des Arts ved Seinen. — Vanligvis vekkes jeg av buldret fra trafikken, men på søndager våkner jeg av kirkeklokkene i Notre Dame, St. Paul og St. Gervais. Hun står en stund og lytter til buldret fra millionbyen Paris før hun lager fransk frokost.

— Jeg har skubbet meg tilrette her i Paris og blir nesten desperat når jeg tenker på at det er bare et par uker igjen av året mitt her, sier Trondheims-kunstneren.

— Har oppholdet her gitt deg ny inspirasjon som kunstner?

— Dette spørsmålet får jeg ofte og det føles som en belastning. Det går ikke an å reise til et sted, gå ut og stå i en gate og føle at et eller annet risler over deg og vips skal du produsere bilder. Da skjer alt på kommando. Kunstneren blir til en automat som du putter penger på for å få ut en programmert vare.

Eli Anne Tiller har pratet seg

varm og bruker armene ivrig for å understreke at dette er viktig for henne. — Klart oppholdet har gitt meg mye som kunstner, men for meg er det blitt et spørsmål om å prioritere. Jeg har valgt å lære språket, menneskene og byen å kjenne. Dette lar seg ikke kombinere med å produsere mange lærreter, sier hun.

— Av og til blir trangen til å male så sterk og da maler jeg enten jeg har lyst eller ikke. Jeg bare maler så kommer gleden eller fortvilelsen av seg selv, sier Eli Anne Tiller.

Ideen til Cité ble unnfanget av monsieur Brunau, tidligere kulturminister i Paris. Han ivret for at kunstnere fra hele verden skulle få et skikkelig sted å bo og arbeide her nede. Resultatet ble altså Cité med 250 atelier midt i byen.

— Vi blir virkelig tatt godt vare på. Det er fine arbeidsmuligheter og anledning til å stille ut. Jeg har nettopp deltatt på en kollektivutstilling på huset med 148 kunstnere. Musikere holder konserter her hver tirsdag, forteller hun.

— Hvordan kom du hit?

— Ingrid L. Langaards stiftelse eier fire atelier her som kunstnere i Norge kan søke på. Jeg fikk tildeelt plass her og i tillegg et stipend som går til materialer. Det er så fantastisk her at jeg vil gjerne oppfordre alle norske

kunstnere å søke hit. Tenk å bo midt i denne kunstmetropolen.

Søker ny kunst

Eli Anne Tiller har besøkt Paris flere ganger tidligere. Under sitt opphold nå søker hun dagens kunst. Hun vil se hva andre nåtidskunstnere arbeider med.

— Jeg leter etter ny fransk kunst og har funnet noe på Pompidou-museet og i private gallerier. Det er dagsaktuelle ting som opptar meg. Så får de si hva de vil de som mener jeg skal søke tilbake. Jeg har rettet nok. Jeg var forresten på en utstilling med verk av Goya. Det tok pusten fra meg, sier hun.

Trivelige franskmenn

— Vanskelig å finne seg tilrette blant franskmenn?

— Jeg ble forespillet at franskmenn var arrogante, men de jeg har møtt er hjelpsomme og imøtekommende. Franskmenn har en høflig omgangstone som vi nordmenn skulle lære oss. Franske barn lærer tidlig disiplin og høflighet. Jeg tror dette gir dem naturlig selvtillit. Selv var jeg trettentten før jeg lærte å presentere meg. Det var rett og slett ikke vanlig å lære det der jeg vokste opp, sier Eli Anne Tiller som snart er tilbake i Trondheim med mange og sterke franske inntrykk i bagasjen.